

Sygn. akt II KO 69/20

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **W. K.**
skazanego z art. 197 § 3 pkt 3 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 18 listopada 2020 r.,
wniosku skazanego o wznowienie postępowania,
zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 12 września 2019 r., sygn. akt II AKa (...),
utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w S. z dnia 18 kwietnia 2019 r., sygn. akt II K (...),
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł :
odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania
wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

W. K. pismem z dnia 9 października 2020 r. złożył wniosek o wznowienie postępowania zakończony prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 12 września 2019 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w S. z dnia 18 kwietnia 2019 r., sygn. akt II K (...), na mocy którego skazano go za przestępstwo z art. 197 § 3 pkt 3 k.k. i art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnione na szkodę jego małoletniej córki – J. K. Swoją inicjatywę uzasadnił tym, że w sprawie ujawniły się nowe okoliczności tj. to, że J. K. przyznała się żonie skazanego, że składała w sprawie fałszywe zeznania. Ponadto

pokrzywdzona leczyła się psychiatrycznie, a przeprowadzone badania wykazały występowanie u niej zaburzeń psychicznych i emocjonalnych.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania jest bezzasadny w oczywistym stopniu i z tego względu podlegał oddaleniu w trybie art. 545 § 3 k.p.k.

Jak wskazuje się w orzecznictwie, oczywista bezzasadność wniosku o wznowienie ma miejsce także wtedy, gdy wniosek taki oparty zostanie na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego lub też żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie będzie się mieściła w katalogu przesłanek zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k. (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2019 r., V KO 36/19, LEX nr 2696944; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2019 r., V KO 28/19, LEX nr 2696924*).

Taka sytuacja występuje w niniejszej sprawie, albowiem wskazywane przez wnioskodawcę okoliczności nie wpisują się w sugerowaną przez niego podstawę *propter nova*. Zgodnie bowiem z art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k., postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem wznowia się, jeżeli po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody wskazujące na to, że skazany nie popełnił czynu albo czyn jego nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze. Tymczasem argumentacja wnioskodawcy dotyczy wiarygodności zeznań świadka – pokrzywdzonej J. K., a zatem osobowego źródła dowodowego, które było znane Sądowi orzekającemu. Sąd *meriti* na rozprawie w dniu 18 kwietnia 2019 r. k. 398v-399) zaliczył w poczet materiału dowodowego protokół jej przesłuchania zalegający na k. 81-84, a także opinie: psychologiczną (k. 14-15) i sądowo-psychologiczną (k. 179-182), dotyczące pokrzywdzonej oraz dokumentację medyczną J. K. (k.216-232). Miał więc wiedzę na temat stanu psychicznego i intelektualnego pokrzywdzonej.

Akcentowanie przez wnioskodawcę faktu zwierzenia się pokrzywdzonej swojej matce do składania fałszywych zeznań może być rozpatrywane jedynie w kategoriach podstawy wznowieniowej *propter falsa*, jednakże ustalenie, że w

związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa, a istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia, wymaga stwierdzenie tego przestępstwa prawomocnym wyrokiem sądu karnego, chyba że orzeczenie takie nie może zapaść z powodu przyczyn wymienionych w art. 17 § 1 pkt 3-11k.p.k. lub w art. 22 k.p.k. W tym wypadku wniosek o wznowienie postępowania powinien wskazywać wyrok skazujący lub orzeczenie zapadłe w postępowaniu karnym, stwierdzające niemożność wydania wyroku skazującego (art. 541 § 1 i 2 k.p.k.). Z uwagi na to, że wnioskodawca nie wskazał żadnego orzeczenia, jego argumentacja również i w tym zakresie musi zostać uznana za oczywiście bezzasadną.

Na marginesie warto zauważyć, że W. K. we wniosku o wznowienie nie odniósł się do swojego konsekwentnego przyznawania się do popełnienia przypisanych mu przestępstw (zob. k. 351, 399), a jego wyjaśnienia – niezależnie od relacji procesowych pokrzywdzonej – stanowiły istotny dowód w sprawie. Apelacja natomiast od wyroku Sądu pierwszej instancji wniesiona przez obrońcę skazanego nie kwestionowała jego winy, a jedynie wysokość wymierzonej jemu kary.

Z tych też względów nie zachodziła konieczność wezwania wnioskodawcy do uzupełnienia braków formalnych wniosku poprzez jego sporządzenie i podpisanie przez adwokata lub radcę prawnego oraz uiszczenie stosownej opłaty.

Mając na uwadze powyższe rozważania, nie stwierdzając okoliczności, które uzasadniałyby wszczęcie postępowania z urzędu, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

Na niniejsze postanowienie przysługuje zażalenie

do Sądu Najwyższego w terminie 7 dni od daty doręczenia